

TEREDDÜTLE GİRDİM COŞKU ve UMUTLA ÇIKTIM

Arapçanın ümmet nezdinde çok kıymetli bir yeri olduğu muhakkaktır. Arapça ile fikirlerin inceliklerini, düşüncelerin renklerini, itina ile anlatma imkanı bulmak, ümmetin fertleri arasındaki irtibatı güçlendirmeyi kolaylaştırır. Arapça, ümmetin kimliğini ve özelliğini muhafaza edip ümmeti erimekten ve kaybolmaktan kurtaran bir bağıdır. Arapça hiç tartışmasız bütün dillerin efendisidir.

Güzellikte, belagatta ve ifadede hiç bir dille kıyaslanamayacak kadar güçlü ve sağlamdır. Ve en önemlisi Allah (cc) onu Kur'an-ı Kerim'in lisanı olarak seçmiştir. Bütün güzellikleriyle birçok insanı cezbettiği gibi beni de cezbetti.

Ana dilim Arapça lâkin ammice konuşuyoruz. Belki birazda bunun etkisiyle fasih arapça öğrenmek istedim. Daha önemli sebebe gelirsek ben ilim tahsil ediyorum ve yürüdüğüm bu yolda arapça, ihtiyaç duyacağım en önemli dil olacak diye düşündüm. Bunun gibi bir sürü sebepler sonunda arapça öğrenmek istedim ve bunun için önüme gelen bütün fırsatları değerlendirmeye çalıştım. Bu fırsatların arasında Arapça Dil Kampı hayatımdaki en önemli fırsat oldu. İlk duyduğum vakit doğal olarak kaygılarım, endişelerim oldu.

Kurallar katı ve sertti. Alışkın olmadığım için çekindim. Özellikle disiplin ve kurallar üzerinde duruluyordu. Eğer kurallara uymayacaksak ve başka öğrencileri de etkileyeceksek şimdiden vazgeçmemiz söylenmişti bize.

45 gün boyunca dışarı çıkamayacak olmamızda vazgeçirici sebeplerin bir diğerydi. Kurallardan en ufak bir taviz verilmeyeceği de beyan edilmişti. Bütün bunlara rağmen kampa katılmaya karar verdim. Pişman da olmadım. Biliyordum ki insan fitratı sıkılıp zorlandığında ancak meyve verir. Kampa ilk girişimdeki karşılama düşüncelerimin değişebileceğinin ilk göstergesi oldu. Hüsna Hoca ve Ayşenur hoca çok hoş karşıladılar bizi. Ardından maratonumuz başladı. Doğrusunu söylemek gerekirse söylendiği kadar arapçamı geliştirebileceğime ihtimal vermiyordum. Hatta ilk gün tutuşturma ve motivasyon semineri oldu.

Seminerde, kampa dair bütün soruların cevabını vereceğini, seminerin bitiminde başarılı olmayacağımıza dair hiç bir olumsuz düşüncenin kalmayacağı söylendi bize. Saatler süren seminerin sonunda bile tam ikna olmuş değildim. Şimdi kampın son günlerindeyiz. Kampın başından beri tutuşturma ve motivasyon seminerinde neden bu kadar kararlı konuşulduğunu anlıyorum. Evet, bütün söylediklerinde haklıydılar. Bunun ispatı benim düşüncelerimdeki değişiklik veya Arapça öğrenmemdeki ilerlemem değildir.

Arapçaya dair hiç bir şey bilmediği halde, kamptan Arapça konuşarak çıkacak olan arkadaşlarımızdır.

Hiç şüphesiz ki bu başarının en büyük nedeni hiç bir maddi çıkar olmaksızın sadece Allah rızası için sarfedilen emekleri görmemizdir. Bu başarıda hocalarımızın fedâkârâne gayretleri de takdire şayandır. Samimi olmasaydılar ve aynı duyguları paylaşıyor olmasaydık belki de bu kadar etkilenip istifade edemezdik.

Onlardan sadece Arapça öğrenmedik; burada sayamayacağımız kadar çok güzellikler öğrendik. Mücadeleyi, hayatın bütün zorluklarına karşı güçlü kalıp başarılı olmayı, günlerimizi verimli yaşamayı, hayata umutla bakmayı öğrendik.

Elif Hocamızın kamptaki katkısını zikretmeye öncelik vermeliyim. O kampın omurgası ve kamptaki annemizdi. Olmadığı gün gözümüzün sürekli aradığı hocamızdı. O olmazsa bu disiplinli sistem ve nizam bu kadar güzel yürümezdi.

Tereddütle girdiğim bu kampta Arapçanın bereketiyle beklediğimden çok daha fazla şey öğrendim. Hocamızın yardımı olmasaydı bu kampa gelemeyecektim. Benim için unutulmaz bir deneyim oldu. Bu deneyimi herkesin yaşamasını arzu eder, tavsiye ederim. Bu projenin bütün dünyada yayılmasını canı gönülden dilerim. Bizi böyle büyük bir nimetle nimetlendiren Allaha sonsuz şükrederim. Projede emeği geçen herkesten Allah (cc) razı olsun. Rabbim hepsine saadeti dareyn nasip etsin....

Fidan TUNÇ

Sahn-ı Seman İlimler Eğitim ve Araştırma Merkezi.

2017 Yılı Kampı